

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 20 της οδηγίας 2003/54/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/ΕΚ, την έννοια ότι υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν νομικούς κανόνες σύμφωνα με τους οποίους οποιοσδήποτε τρίτος έχει το δικαίωμα, κατά τη διακριτική του ευχέρεια και με την επιφύλαξη ότι το δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας έχει την «απαιτούμενη χωρητικότητα», να επιλέγει το δίκτυο (δίκτυο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας ή δίκτυο διανομής ηλεκτρικής ενέργειας) με το οποίο επιθυμεί να συνδεθεί και ο διαχειριστής του δικτύου αυτού υποχρεούται να του επιτρέψει την πρόσβαση στο δίκτυο;

⁽¹⁾ ΕΕ L 176, σ. 37.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof στις 16 Μαΐου 2007 — Sony Music Entertainment (Germany) GmbH κατά Falcon Neue Medien Vertrieb GmbH

(Υπόθεση C-240/07)

(2007/C 170/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Sony Music Entertainment (Germany)

Εναγόμενη: Falcon Neue Medien Vertrieb GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφαρμόζεται η κατά την οδηγία 2006/116 διάρκεια προστασίας, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 10, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, και στην περίπτωση αντικειμένων τα οποία ουδέποτε προστατεύονταν στο κράτος μέλος εντός του οποίου ζητείται προστασία;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:
 - α) Καταλέγονται στις εθνικές διατάξεις υπό την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/116 ⁽¹⁾ και οι διατάξεις των κρατών μελών σχετικά με την προστασία δικαιούχων που δεν είναι υπήκοοι κράτους μέλους της Κοινότητας;
 - β) Εφαρμόζεται η κατά το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/116 διάρκεια προστασίας και επί αντικειμένων

τα οποία, κατά το οριζόμενο στο άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας χρονικό σημείο, πληρούσαν τα κριτήρια προστασίας της οδηγίας 92/100/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας, αλλά των οποίων οι δικαιούχοι δεν είναι υπήκοοι κράτους μέλους της Κοινότητας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 372, σ. 12.

⁽²⁾ ΕΕ L 346, σ. 61.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Riigikohus (Εσθονία) στις 21 Μαΐου 2007 — JK Otsa Talu OÜ κατά Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)

(Υπόθεση C-241/07)

(2007/C 170/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Riigikohus (Εσθονία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: JK Otsa Talu OÜ

Ανααιρεσίβλητη: Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ανταποκρίνονται τα ακόλουθα στον σκοπό της ενισχύσεως για την ανάληψη γεωργοπεριβαλλοντικών υποχρεώσεων που προβλέπουν τα άρθρα 22 έως 24 του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών:
 - α) η χορήγηση ενισχύσεως σε μόνιμη βάση μόνο στους αιτούντες υπέρ των οποίων εκδόθηκε στο πλαίσιο του αντίστοιχου προγράμματος, κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος, απόφαση περί χορηγήσεως ενισχύσεως για τη ανάληψη γεωργοπεριβαλλοντικών υποχρεώσεων και οι οποίοι ανέλαβαν την υποχρέωση να προβούν στη λήψη γεωργοπεριβαλλοντικών μέτρων,

ή

- β) η χορήγηση ενισχύσεως σε κάθε οικονομικό έτος και σε νέους αιτούντες οι οποίοι είναι πρόθυμοι να αναλάβουν την υποχρέωση να οργανώσουν την παραγωγή τους κατά τρόπο φιλικό προς το περιβάλλον και οι οποίοι ως εκ τούτου προσαρμόζουν την παραγωγή τους βάσει των συναφών προϋποθέσεων;
- 2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι η εναλλακτική υπό στοιχείο β', παρέχει επομένως το άρθρο 24, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 37, παράγραφος 4, και το άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης τη δυνατότητα σε ένα κράτος μέλος, στην περίπτωση που αποδειχθεί στο πλαίσιο του προγράμματος ότι δεν υπάρχουν πλέον στον προϋπολογισμό επαρκείς πόροι για τη χορήγηση της πρώτης ενισχύσεως:
- α) να μεταβάλει τις αρχικές ρυθμίσεις και προϋποθέσεις που διέπουν την υποβολή αιτήσεως και τη χορήγηση των ενισχύσεων για την ανάληψη γεωργοπεριβαλλοντικών υποχρεώσεων και να προβλέψει ότι αίτηση για τη χορήγηση ενισχύσεως μπορεί να υποβληθεί μόνον εφόσον κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος εκδόθηκε υπέρ του αιτούντος απόφαση περί χορηγήσεως της ενισχύσεως και, ως εκ τούτου, ο αιτών έχει εγκύρως αναλάβει την υποχρέωση να οργανώσει την παραγωγή του κατά τρόπο φιλικό προς το περιβάλλον,
- ή
- β) να μειώσει κατά την ίδια αναλογία την ενίσχυση για όλους τους αιτούντες οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις χορηγήσεως ενισχύσεως για την ανάληψη γεωργοπεριβαλλοντικών υποχρεώσεων;

(¹) ΕΕ L 160, σ. 80.

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Μαΐου 2007 το Βασίλειο του Βελγίου κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) στις 15 Μαρτίου 2007 στην υπόθεση T-5/07, Βέλγιο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-242/07 P)

(2007/C 170/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: L. Van den Broeck, επικουρούμενος από τους J.-P. Buyle και C. Steyaert, δικηγόρους)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να διαπιστώσει ότι η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε το αναιρεσείον κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (T-5/07) είναι παραδεκτή και, κατά συνέπεια, να δεχθεί τα αιτήματα της προσφυγής ακυρώσεως και, εν ανάγκη, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου προκειμένου αυτό να την κρίνει επί της ουσίας·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα τόσο της αναιρετικής όσο και της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Το αναιρεσείον προβάλλει τέσσερις λόγους αναίρεσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη πάσχει λόγω ελλιπούς αιτιολογίας καθόσον το Πρωτοδικείο, κατά παράβαση του άρθρου 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του, παραθέτει τη νομολογία σχετικά με το τυχαίο συμβάν και τη συγγνωστή πλάνη χωρίς να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους οι περιστάσεις τις οποίες επικαλείται το αναιρεσείον δεν συνιστούν τέτοιο τυχαίο συμβάν ή πηγή τέτοιας συγγνωστής πλάνης.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, το αναιρεσείον υποστηρίζει, περαιτέρω, ότι το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι ζητήματα αποτόμενα της λειτουργίας των υπηρεσιών του αναιρεσείοντος δεν μπορούσαν, από μόνα τους, να καταστήσουν συγγνωστή την πλάνη, υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την εφαρμογή των προϋποθέσεως της συνδρομής περιπτώσεως συγγνωστής πλάνης. Συγκεκριμένα, η περί συγγνωστής πλάνης κοινοτική νομολογία αναφέρει ότι αυτή αφορά εξαιρετικές περιστάσεις, χωρίς περιορισμό ως προς το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονται οι περιστάσεις αυτές.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσεως, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη ή, τουλάχιστον, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, παραλείποντας να εξετάσει ένα από τα επιχειρήματά του, το οποίο αντλείται από το ότι τυχόν απόρριψη της προσφυγής ως απαράδεκτης θα συνιστούσε υπερβολική δικονομική αυστηρότητα, ενώ το ίδιο επέδειξε, εν προκειμένω, μεγάλη επιμέλεια και, ιδίως, απέστειλε την προσφυγή με τηλεαντίγραφο πολύ προτού λήξει η προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσεως, το αναιρεσείον υποστηρίζει, τέλος, ότι η απόρριψη προσφυγής ως εκπρόθεσμης παρά το γεγονός ότι η προσφυγή έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί εμπροθέσμως στη γραμματεία με τηλεαντίγραφο αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας. Η τήρηση της αρχής αυτής επιβάλλει να μην κρίνονται απαράδεκτες προσφυγές που κατατίθενται στη γραμματεία με τηλεαντίγραφο εντός της προθεσμίας ασκήσεως της προσφυγής την οποία προβλέπει η Συνθήκη ΕΚ, έστω και αν το υπογεγραμμένο πρωτότυπο του δικογράφου της προσφυγής περιέλθει στη Γραμματεία περισσότερο από 10 ημέρες μετά, εφόσον η προσφυγή κατατεθεί εντός δέκα ημερών από την τελευταία ημέρα κατά την οποία επιτρέπεται η κατάθεση της προσφυγής με τηλεαντίγραφο.